

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/64/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123204278
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3123204278.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov – sudcov JUDr. Miroslavy Korbašovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX, bytom u rodičov, zastúpené: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov matky: D. B., nar. XX.XX.XXXX bytom XXX XX E. XXX, t.č. F. F. XXX/X, XXX XX F. G., zastúpená splnomocneným zástupcom LEGAL POINT, s.r.o. so sídlom Nemocničná 979, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 47 253 495 a otca: H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX E. XXX, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Darina Kučerová, advokátka so sídlom Železničná 90/12, 017 01 Považská Bystrica, o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 86P/9/2023-50 zo dňa 29. novembra 2023, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorý návrh otca na zrušenie výživného na maloleté deti B., A., nar. XX.XX.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX zamietol, **p o t v r d z u j e**.
Vo výroku, ktorým súd určuje, že v rámci realizácie striedavej osobnej starostlivosti rodičov nad maloletými deťmi B., A., nar. XX.XX.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX, bude rodinné prídavky na maloleté deti poberať matka, ktorá si rovnako bude uplatňovať nárok na daňový bonus, rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.
Vo výroku, ktorým súd konanie v časti o zmenu rozsahu striedavej osobnej starostlivosti nad maloletými deťmi B. a v časti o určenie trvalého bydliska maloletých detí zastavuje titulom späťvzatia návrhu, zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý**.
Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trenčín ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) rozsudkom č. k. 86P/9/2023-50 zo dňa 29.11.2023 rozhodol tak, že návrh otca na zrušenie výživného na maloleté deti B., A., nar. XX.XX.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX zamietla. Súd určuje, že v rámci realizácie striedavej osobnej starostlivosti rodičov nad maloletými deťmi B., A., nar. XX.XX.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX, bude rodinné prídavky na maloleté deti poberať matka, ktorá si rovnako bude uplatňovať nárok na daňový bonus. Súd konanie v časti o zmenu rozsahu striedavej osobnej starostlivosti nad maloletými deťmi B. a v časti o určenie trvalého bydliska maloletých detí zastavuje s titulom späťvzatia návrhu. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1 Rozhodnutie odôvodnil tým, že otec sa podaným návrhom domáhal zverenia maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že táto sa bude realizovať v týždenných intervaloch, kedy si on deti prevezme pred bytom matky v nepárnom týždni o 17.00 hod. a matka si deti prevezme v párnom týždni v nedeľu o 17.00 hod. pred bytom otca a aby súd rodičom výživné neurčil. Taktiež sa domáhal rozhodnutia o tom, že trvalé bydlisko maloletých detí bude na adrese E. XXX. Rodinné prídavky na maloleté deti bude poberať otec a nárok na daňový bonus si uplatní matka.

1.2 Nakoľko kolízny opatrovník detí v rámci vykonaného šetrenia vykonal aj pohovor s oboma maloletými deťmi, ktoré sa vyjadrili v tom smere, že nastavený model rozsahu striedavej osobnej starostlivosti im v plnom rozsahu vyhovuje, otec podaný návrh v časti o zmenu rozsahu striedavej osobnej starostlivosti na pojednávaní dňa 20.09.2023 zobral späť a žiadal súd v tejto časti návrhu konanie zastaviť. Rovnako tak otec urobil na pojednávaní dňa 29.11.2023 o časti návrhu, ktorým sa domáhal, aby súd určil, že bydlisko maloletých detí bude na adrese E. XXX, keďže v registri obyvateľov sú obe maloleté deti na uvedenej adrese prihlásené k trvalému bydlisku. Súd preto podľa § 29 ods. 1 a 3 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“ konanie v časti o zmenu rozsahu striedavej osobnej starostlivosti nad maloletými deťmi a v časti o určenie trvalého bydliska maloletých detí zastavil titulom späťvzatia návrhu.

1.3 Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom č. k. 7P/58/2022-58 zo dňa 22.02.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.02.2023, manželstvo rodičov detí rozviedol a súčasne medzi rodičmi schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa obe maloleté deti zverili do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že striedavú osobnú starostlivosť budú rodičia zabezpečovať v párnom týždni, otec v dňoch v pondelok, utorok, piatok, sobota a nedeľa, matka v dňoch streda a štvrtok a v nepárnom týždni matka v dňoch pondelok, utorok, piatok, sobota a nedeľa a otec v dňoch streda a štvrtok s tým, že miesto a čas odovzdávania detí budú rodičia riešiť vzájomnou dohodou s tým, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú obaja rodičia v bežných veciach. Otec sa zároveň zaviazal k povinnosti prispievať na výživu maloletých detí, na maloletú A. sumou 170,- eur mesačne a na maloletú C. sumou 150,- eur mesačne od právoplatnosti rozsudku, ktoré sa zaviazal poukazovať matke do 15. dňa v mesiaci vopred s tým, že všetky náklady spojené so zabezpečením ošatenia pre maloleté deti spojené s ich školskou dochádzkou a ich mimoškolskými aktivitami bude uhrádzať matka. Podľa súdu od uvedeného času nedošlo v zmysle § 78 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej len „Zákona o rodine“ na strane maloletých detí a ani na strane ich rodičov k takej zásadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala novú úpravu výživného, vrátane takej úpravy, aby rodičom výživné určené nebolo, zvlášť, keď v zmysle pôvodne uzatvorenej rodičovskej dohody všetky náklady spojené so zabezpečením ošatenia pre maloleté deti spojené s ich školskou dochádzkou aj mimoškolskými aktivitami zabezpečuje matka, pričom starostlivosť matky v tejto otázke je aj podľa názoru otca na požadovanej úrovni. V tejto súvislosti považoval za potrebné uviesť, že súd pri schvaľovaní rodičovskej dohody v rámci konania o rozvod manželstva vychádzal z výšky zárobku otca, ktorý u svojho zamestnávateľa mal dosahovať po tom, ako v súvislosti so striedavou osobnou starostlivosťou mal byť preradený na jednu zmenu pre pracovnú prevádzku, keď samotný otec pred vyhlásením rozsudku v konaní Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 7P/58/2022 deklaroval, že na jeho strane dôjde k poklesu mesačného príjmu na sumu 1.100,- eur netto. Táto skutočnosť, ako vplynulo v súčasnom konaní, sa nepotvrdila, keď v súčasnej dobe dosiahol otec priemerný mesačný zárobok vo výške cca 1.550,- eur netto. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť a výšku zárobku matky, ktorá odzrkadľuje aj vyplácaný daňový bonus, súd návrh otca na zrušenie výživného na maloleté deti z jeho strany ako nedôvodný zamietol v zmysle § 35 Zákona o rodine a zároveň určil, že v rámci realizácie striedavej osobnej starostlivosti rodičov nad maloletými deťmi bude rodinné prídavky na maloleté deti poberať matka, ktorá si rovnako bude uplatňovať nárok na daňový bonus.

1.4 Podľa § 52 CMP súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec detí prostredníctvom splnomocneného zástupcu zo dňa 02.01.2024, a to proti výroku, ktorým bol jeho návrh zamietnutý, ako aj voči výroku, ktorým súd určil, že rodinné prídavky a daňový bonus si bude uplatňovať a poberať matka. Domáhal sa, aby súd druhej inštancie napadnuté rozhodnutie zrušil a jeho odvolaniu vyhovel podľa § 389 ods. 1 písm. c/ zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“.

2.1 Odvolával sa na dôvody uvedené ust. § 365 ods. 1 písm. a/, d/, e/, f/, g/, h/ CSP. Následne uviedol, že nesúhlasí s tvrdením súdu o prihladnutí na preradenie na jednozmennú pracovnú prevádzku v konaní sp. zn. 7P/58/2022 nakoľko súd, keď schvaľoval dohodu, musel vychádzať z príjmu, ktorý v čase vyhlásenia rozhodnutia dosahoval, čo bolo 1.900,- eur netto ako to vyplýva zo zápisnice zo dňa 22.02.2023. Pravdou je, že tu uvádzal, že požiada o svoje preradenie na jednozmennú prevádzku a jeho príjem bude podstatne nižší (1.100,- eur netto). Už v tomto konaní sp. zn. 7P/58/2022 poukázal na návrh matky, ktorá v petite žiadala deti zveriť do svojej starostlivosti s tým, že požaduje výživné na maloletú A. 170,- eur mesačne a na maloletú C. 150,- eur mesačne. On sa snažil v tomto novom konaní vysvetliť súdu, že od februára 2023, odkedy realizovali striedavú osobnú starostlivosť, sa dohoda ohľadom toho, že matka bude znášať všetky náklady v súvislosti s deťmi stala plynutím času nevyhovujúca, nakoľko

je s deťmi rovnaký čas ako matka a pokiaľ dievčatá túžia po niečom, aby im toto kúpil, musí to najskôr konzultovať s matkou a keď tak neučiní, veci mu nepreplatí, resp. dá mu použiť, načaté, atď. Ako uvádzal na pojednávaní, je prirodzené, že deti túžia spontánne po niečom (oblečenie, pomôcky do školy, výlet, záujmové činnosti) a je úplne samozrejmé, že nielenže má deti v striedavej osobnej starostlivosti povinnosť vychovávať, ale sa aj o nich starať bez akýchkoľvek vplyvov iných osôb. Dohoda v časti, že matka bude všetko platiť, sa preto postupom času ukázala ako nie v záujme detí. Preto nakoľko došlo k zmene po vyhlásení rozsudku sp. zn. 7P/58/2022 a síce jeho príjem klesol o cca 600,- eur, a teda s matkou majú približne rovnaké príjmy považoval za absurdné, aby pri striedavej osobnej starostlivosti platil výživné vo výške ako matka požadovala pri zverení detí do jej výlučnej starostlivosti. Podľa otca detí je teda zrejmé, čo bolo preukázané aj v tomto konaní, že príjmové pomery na strane oboch rodičov sú porovnateľné a umožňujú im oboj zabezpečiť potreby maloletých detí.

2.2 Pokiaľ sa týka daňového bonusu, súd, keďže nedošlo medzi nimi ako rodičmi k dohode o daňovom bonuse, mal rozhodnúť v zmysle § 33 ods. 4 zák. č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov (ďalej len „zákona č. 595/2003 Z. z.“). Čo sa týka poberania rodinných prídavkov mal súd postupovať podľa ust. § 2 ods. 5 zák. č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene zákona o sociálnom poistení (ďalej len „zákona č. 600/2003 Z. z.“). Súd svoj rozsudok vôbec neodôvodnil, prečo uprednostnil matku pri rodinných prídavkoch, ako aj pri daňovom bonuse, hoci obe deti majú v striedavej osobnej starostlivosti. Otec detí tiež uviedol, že pracuje v meste Púchov a mesačne len do práce najazdí cca 1.200 km, teda jeho náklady cestou do práce sú ďaleko vyššie, ako náklady matky. Pokiaľ sa týka vozenia detí do školy, na krúžky, k lekárom atď. toto zabezpečujú rovnomerne. Z uvedených dôvodov považuje zamietnutie návrhu o zrušenie vyživovacej povinnosti za nesprávne, nevychádzajúce zo skutočností preukázaných v tomto konaní a nerešpektujúce rovnomernosť podielu na výchove oboch ich detí. Striedavá osobná starostlivosť vyhovuje oboj deťom, deti sú spokojné a šťastné. Nakoľko majú približne rovnaké príjmy nie je možné jeho ako otca znevýhodniť prispievať i napriek rovnomernej starostlivosti výživným vo výške 320,- eur a ešte matke priznať poberanie rodinných prídavkov a daňového bonusu.

2.3 Podľa otca detí matka počas konania žiadnym spôsobom nepreukázala výdavky na maloleté deti, preukázala len svoje náklady, ktoré rovnaké má aj on, či už v súvislosti s bývaním, nákladmi na elektrinu, televíziu, atď. Nie je pravdou, že by nemal výhrady v súvislosti s hradením nákladov matkou na ošatenie detí, školskou dochádzkou a mimoškolskými aktivitami, čo je zrejmé z nahrávky z pojednávania. Považuje preto za spravodlivé, aby si každý znášal svoje náklady sám, náklady s deťmi tak, ako ich majú v starostlivosti, potrebami v škole sa striedali v mesačných intervaloch, aby sa nestávalo, že matka poplatok neuhradí a jeho škola kontaktuje. Takto pokiaľ by každý bol povinný každý druhý mesiac tieto hradiť, vyhli by sa nepríjemnostiam, ako to bolo od februára 2023 niekoľkokrát.

2.4 Podľa otca detí súd prvej inštancie preto nesprávne vyhodnotil dôkazy, svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil, a preto sa domáha, aby súd druhej inštancie prehodnotil dôvody jeho odvolania a tomuto vyhovel.

3. Matka detí vo vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom splnomocneného zástupcu zo dňa 30.01.2024 navrhla, aby odvolací súd odvolanie otca zamietol a potvrdil rozsudok okresného súdu.

3.1 V prvom rade uviedla, že pokiaľ otec označil odvolacie dôvody, tieto podľa jej názoru z obsahu odvolania otca nevyplývajú.

3.2 Ďalej uviedla tiež, že rodičovská dohoda bola uzatvorená vo februári 2023 (právoplatná dňa 27.02.2023) pričom otec podal „návrh na zmenu úpravy práv a povinností k maloletým deťom zo dňa 09.06.2023“ už po troch mesiacoch odo dňa poslednej úpravy. Rodičovskú dohodu uzatvoril otec a dobrovoľne súhlasil s obsahom a výrokmi rozsudku v rámci konania sp. zn. 7P/58/2022. V tejto súvislosti poukázala na zápisnicu o pojednávaní zo dňa 22.02.2023 sp. zn. 7P/58/2022.

3.3 Ďalej matka detí uviedla, že tvrdenia otca ohľadom jeho príjmu v čase vyhlásenia rozhodnutia vo veci sp. zn. 7P/58/2022 absolútne namieta. Tieto nevyplývajú ani zo zápisnice ani z nahrávky. Naopak z týchto jednoznačne vyplýva, že súd vychádzal nie z vtedy aktuálneho príjmu otca, ale z príjmu, ktorý mu vznikol v súvislosti s preradením na jednozmennú prevádzku. Za účelom preukázania otcovho budúceho príjmu súd odročoval pojednávanie, aby mohol doložiť potvrdenie zamestnávateľa. Súd exaktne odmietol jej námietku a návrh vychádzať z príjmu za posledných 10 mesiacov, ktoré do konania otec doložil. Odôvodnil to tým, že je nepochybné, že otcovi klesne príjem pri zverení detí do striedavej osobnej starostlivosti. V konaní sp. zn. 7P/58/2022 súd preukázateľne rozhodoval podľa otcov deklarovaneho zníženého príjmu na sumu 1.100,- eur netto a nie podľa dokladu o príjme za posledných 12 mesiacov. Otec deklaroval (písomne vystaveným potvrdením zamestnávateľa) zníženie príjmu v súvislosti so zmenou pracovnej doby a pozície. Podľa týchto skutočností súd rozhodoval už v danom konaní. Vzhľadom na aktuálny príjem otca vo výške 1.500,- eur mesačne možno konštatovať,

že príjem otca v rozpore s tým, čo deklaroval v návrhu, sa naopak zvýšil (resp. nikdy neklesol na úroveň, ktorú deklaroval v konaní sp. zn. 7P/58/2022). Otec nepravdivo tvrdí, že jeho príjem klesol o 600,- eur. Od poslednej preukázateľne zvažovanej úpravy výživného je naopak jeho príjem vyšší minimálne o 450,- eur ako ju otec deklaroval. Zmena pomerov teda nenastala a nebola preukázaná.

3.4 Pokiaľ otec v odvolaní poukazuje na to, že matka v petite žiadala deti zveriť do svojej starostlivosti s tým, že požadovala výživné na maloletú A. v sume 170,- eur mesačne a na maloletú C. v sume 150,- eur mesačne uviedla, že v mimosporových konaniach nie je súd viazaný návrhom a rozhoduje po vykonaní dokazovania a v rámci tohto boli zisťované nielen príjmy a náklady na deti a rodičov, ale aj majetkové pomery oboch rodičov, ktoré boli brané do úvahy v rámci konečného rozhodnutia. Ako vyplýva zo zápisnice zo dňa 22.02.2023, otec bol stotožnený s určením výživného aj pri striedavej osobnej starostlivosti v dohodnutom rozsahu práve aj z dôvodu, že matka sa zároveň zaviazala znášať všetky náklady na maloleté deti (okrem stravy u otca). Teda obaja rodičia sa zhodli na tom, že bude všetky náklady spojené s dochádzkou, ošatením, mimoškolskými aktivitami uhrádzať výlučne matka. Z týchto dôvodov je odôvodniteľné a logické, že rodinné prídavky a daňový bonus poberá matka, na čom sa spoločne rodičia dohodli. Uvedené dávky sú priamo určené pre potreby a zabezpečenie maloletých detí. Vyplácanie rodinných prídavkov a daňového bonusu bolo medzi rodičmi dohodnuté už v rámci konania sp. zn. 7P/58/2022, čo obaja akceptovali.

3.5 Matka namietala tvrdenia otca, že dohoda je nevyhovujúca, nakoľko ak chce niečo kúpiť, musí to najskôr s ňou konzultovať. Podľa nej sa ukázalo, že dohoda rodičov v časti uhrádzania výdavkov maloletých matkou je fungujúca, pričom otec sa snaží vykresliť seba v pozícii, kedy nemôže maloletým nič kúpiť, avšak realita je úplne iná. Otec kupuje maloletým čo uzná za vhodné a následne dáva náklady preplatiť matke. V tomto smere otec neuviedol žiadny relevantný dôkaz, kedy by mu ona niečo odmietla uhradiť, lebo sa tak reálne nikdy nestalo. Naopak, ona predkladá ako dôkaz komunikáciu s otcom, z ktorej vyplýva, že uhrádza každú jednu vec, ktorú otec maloletým kúpi. Dokonca si niekedy odpočíta svojvoľne z výživného sumu za veci, ktoré kupuje maloletým.

3.6 Za nepravdivé matka považovala tvrdenie otca, že podľa neho rodičia majú mať porovnateľné príjmové pomery. Jej príjem vo výraznej miere ovplyvňuje práve poberaný daňový bonus a rodinné prídavky, ktoré boli pri porovnaní k nemu započítané. Pri určení vyživovacej povinnosti je okrem príjmu potrebné skúmať aj výdavky rodičov. Ona v rámci konania preukázala tým, že sa musela odsťahovať zo spoločného rodinného domu a aktuálne žije v prenájme, že jej vznikajú v porovnaní s otcom podstatne vyššie náklady najmä na bývanie, splácanie zariadenia bytu. Mala za absurdné, pokiaľ otec tvrdí, že zabezpečuje vozenie detí, tieto chodia prevažne autobusom, pričom kredit v zmysle poslednej úpravy uhrádza ona. Mladšia dcéra chodí do škôlky od otca pešo. Pokiaľ otec opakovane poukazuje na porovnateľnosť príjmov, toto platí len za predpokladu, že sa do príjmu matky započítava daňový bonus a rodinné prídavky, bez toho sú príjmy rodičov neporovnateľné.

4. Otec detí prostredníctvom splnomocneného zástupcu v replike zo dňa 01.03.2024 nesúhlasil s vyjadrením matky v tom, že údajne ich príjmy sú neporovnateľné, ako aj tým, že dohoda, ktorú uzatvoril na súde, sa ukázala ako fungujúca a je v záujme maloletých detí. Jeho príjem sa zvýšil na základe kolektívnej zmluvy, ktorá bola vyrokovaná začiatkom roka 2023, kde sa každému zamestnancovi, ktorý pracuje na prevádzke so zvýšeným rizikom úrazu, zvýšila o 11,5 %. Tak ako matka, aj on má výdavky s bývaním detí, spotrebou vody, elektriny, plynu, kúrenia, odpadu. Nie je pravdou, že platí len stravu, musí platiť dane, vybavenie detských izieb. Musel zabezpečiť nanovo nové maľovanie, svetlá, písací stôl s poličkou, detskú sedačku, bicykel. Ďalej vykonať prekládku vodovodu, nehovoriac o zakúpení vybavenia do kuchyne, kúpeľne. Teda prinajmenšom rovnaké, ak nie vyššie výdavky má na domácnosť a potrebu detí, ktoré sú rovnako u neho ako aj u matky.

4.1 Tvrdenie matky, že mu všetko zakupuje a prepláca, sa tiež nezakladá na pravde, lebo tomu predchádza množstvo telefonátov a SMS správ. Čo sa týka oblečenia detí, tieto nenosia nové, matka ich dostáva od rôznych známych a deti mu vyčítajú, že im nič nekupuje. Podľa neho by sa v rámci striedavej osobnej starostlivosti mali rodičia o deti starať aj po ekonomickej stránke nielen výchovnej, čím by bola zachovaná spravodlivosť a rovnomernosť na oboch stranách.

4.2 Ďalej otec uviedol, že na pojednávaní nerozumel dohode, ktorú uzatvoril, s touto súhlasil, zrejme pod stresom a až na chodbe po vynesení rozsudku mu bolo oznámené, že proti takejto dohode sa nemôže odvolať ale zároveň bol poučený, že môže požiadať o jej zmenu.

4.3 Ako uviedol v odvolaní, nepoberá ani rodinné prídavky ani daňový bonus. Pokiaľ spočítal výdavky s deťmi na škôlku platí 30,- eur na 10 mesiacov, drogériu 20,- eur, krúžky 30,- eur, oblečenie 30,- eur a ďalšie výdavky cca 10,- eur, toto predstavuje sumu 120,- eur mesačne, ktorá suma je pokrytá pre každé z detí rodinnými prídavkami. Z toho dôvodu považuje dohodu nielen za nespravodlivú, ale aj nie

v súlade so striedavou osobnou starostlivosťou, kde by sa mali obaja rodičia rovnomerne podieľať na nákladoch, byť samostatný v rozhodovaní o nákupoch, hygieny, oblečenia a nie neustále žiadať súhlasy od matky, či deťom môže niečo kúpiť, hoci si to želajú a či je ochotná a schopná mu toto preplatiť, čo vyvoláva rôzne konflikty.

5. Kolízny opatrovník detí sa nevyjadril k odvolaniu otca ani k vyjadreniu matky ani k replike otca.

6. Matka detí na repliku otca detí písomne nereagovala.

7. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, účastníkom konania (§ 362, § 359 CSP, § 7 CMP), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na vady konania, iba ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 67 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorý návrh otca na zrušenie výživného na maloleté deti zamietol, potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP), vo výroku, ktorým súd určuje, že v rámci realizácie striedavej osobnej starostlivosti rodičov nad maloletými deťmi bude rodinné prídavky na maloleté deti poberať matka, ktorá si rovnako bude uplatňovať nárok na daňový bonus, rozsudok okresného súdu zrušil a konanie zastavil (§ 389 ods. 1 písm. a/, § 161 ods. 2 v spojení s § 378 ods. 1 CSP) a vo výroku, ktorým súd konanie v časti o zmenu rozsahu striedavej osobnej starostlivosti nad maloletými deťmi a v časti o určenie trvalého bydliska maloletých detí zastavuje titulom späťvzatia návrhu, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

8. V preskúmvanej veci okresný súd rozhodol, tak že návrh otca na zrušenie výživného počas striedavej osobnej starostlivosti na maloleté deti zamietol. Zároveň určil, že v rámci realizácie striedavej osobnej starostlivosti rodičov nad maloletými deťmi rodinné prídavky na maloleté deti poberať matka, ktorá si rovnako bude uplatňovať nárok na daňový bonus. Konanie v časti o zmenu rozsahu striedavej osobnej starostlivosti nad maloletými deťmi a v časti o určenie trvalého bydliska maloletých detí zastavil titulom späťvzatia návrhu. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie o zamietnutí návrhu otca na zrušenie výživného počas striedavej osobnej starostlivosti vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd sa v súlade s § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku.

10. Napriek tomu považuje za potrebné vyjadriť sa k podstatným námietkam uvedeným otcom detí v podanom opravnom prostriedku.

11. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

12. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

13. Určenie výživného v prípade zverenia maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti určuje ust. § 62 ods. 6 Zákona o rodine, podľa ktorého súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

14. Odvolací súd mal zistené, že rozhodnutiu v tejto veci predchádzal rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 7P/58/2022-58 zo dňa 22.02.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.02.2023, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu, v ktorej sa rodičia maloletých detí dohodli na tom, že maloleté deti budú v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v týždenných intervaloch a otec sa zaväzuje platiť výživné na maloletú A. vo výške 170,- eur mesačne a na maloletú C. vo výške 150,-

eur mesačne s tým, že všetky náklady spojené so zabezpečením ošatenia pre maloleté deti, spojené s ich školskou dochádzkou a ich mimoškolskými aktivitami bude uhrádzať matka.

15. Dohoda účastníkov konania je hmotnoprávny úkon urobený počas konania, ktorým sa na základe svojej autonómie vôle, ktorá sa stretla v konsenze, upravujú práva a povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Dohoda o predmete konania má svoje miesto aj v konaní o starostlivosti súdu o maloletých.

16. Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

17. Zákom uprednostňovanou formou úpravy rodičovských práv a povinností je dohoda rodičov maloletého dieťaťa týkajúca sa podstatných otázok ohľadom samotného dieťaťa, teda jeho zverenia do osobnej starostlivosti, úpravy styku maloletého dieťaťa s rodičom, výživného či správy majetku. Je teda v najlepšom záujme dieťaťa, aby rodičia pristupovali k tejto otázke zmierlivo, dobrovoľne a dobromyseľne a nevytvárali priestor pre konflikt, rozpory a v konečnom dôsledku negatívny vplyv na samotné dieťa. Pri svojom rozhodovaní súd dohodu rodičov posudzuje primárne s ohľadom na záujem maloletého dieťaťa.

18. Je pravdou, že určenie výživného pri striedavej osobnej starostlivosti je skôr výnimočné, avšak pri rozhodovaní či súd určí resp. neurčí výživné pri zverení detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, musí prihliadať na viacero skutočností. Neurčenie výživného podľa odôvodnenia tejto právnej úpravy by malo relevanciu v prípadoch približne rovnakých pomerov na strane oboch rodičov, t.j. približne rovnakých majetkových pomerov matky a otca a rovnakej dĺžky osobnej starostlivosti obidvoch rodičov v rámci osobnej striedavej starostlivosti. Ak majetkové pomery rodičov nie sú približne rovnaké alebo, ak jednému z rodičov je určená dlhšia doba osobnej starostlivosti v rámci striedavej starostlivosti, súd o určení výživného rozhodne, ak sa o výške výživného nedohodli sami rodičia.

19. Z danej veci sp. zn. 7P/58/2022 vyplýva, že rodičia detí na pojednávaní dňa 22.02.2023 uzavreli rodičovskú dohodu aj ohľadom výživného počas striedavej osobnej starostlivosti, ktorej uzavretie deklarovali svojimi vlastnoručnými podpismi a jej znenie sa tak stalo súčasťou výroku rozsudku, ktorú súd schválil.

20. Čo sa týka námietky otca, že u neho došlo k zmene pomerov, tak túto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Po preskúmaní súdneho spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k porovnaniu pomerov v čase uzavretej rodičovskej dohody a v čase rozhodovania súdu prvej inštancie a zhodne s názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že k podstatnej zmene pomerov na strane rodičov ani maloletých detí nedošlo. Skutočnosť, že otec v dôsledku striedavej osobnej starostlivosti chce zmeniť trojzmennú prevádzku na jednozmennú v dôsledku čoho sa mu zníži príjem je zrejmá už z predchádzajúceho súdneho konania vo veci sp. zn. 7P/58/2022 a preto bolo na uvedený stav v tomto konaní prihliadnuté. Okrem toho od vydania tohto rozhodnutia sa príjem otca podstatne zvýšil.

21. Reagujúc na námietku otca, ktorý uviedol, že maloleté deti mu vyčítajú, že im nekupuje žiadne veci a v prípade, že niečo kúpi, matka mu tieto nepreplatí, odvolací súd uvádza, že podľa rodičovskej dohody má určené výživné slúžiť len na zabezpečenie ošatenia pre maloleté deti a náklady spojené s ich školskou dochádzkou a ich mimoškolskými aktivitami. Preto by tento konkrétny dohodnutý charakter potrieb mala vynakladať matka detí a je tak na matke, aby uvedenú skutočnosť deťom primerane ich veku vysvetlila v tom smere, že im na tieto potreby prispieva aj otec. Napriek tomu nič nebráni otcovi, aby maloletým deťom zakúpil určité veci aj nad rámec výživného napr. hračku, tričko čo sú veci po ktorých deti najviac túžia a to bez toho, aby si tieto náklady žiadal preplatiť od matky.

22. Otec v podanom odvolaní tiež namietal skutočnosť, že súd prvej inštancie mal pri rozhodnutí o poberaní rodinných prídavkov postupovať v súlade s § 2 ods. 5 zákona č. 600/2003 Z. z. a pri daňovom bonuse podľa § 33 ods. 4 zák. č. 595/2003 Z. z. Odvolateľovi nie je zrejmé, prečo súd prvej inštancie uprednostnil matku pri rodinných prídavkoch ako aj pri daňovom bonuse, hoci maloleté sú zverené v striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov.

23. Odvolací súd sa v tejto časti nestotožnil so súdnym rozhodnutím a z toho dôvodu rozhodol tak, že v tejto časti rozhodnutie okresného súdu zrušil a konanie zastavil.

24. Právomoc súdu je jednou z podmienok konania, ktorej existenciu súd skúma z úradnej povinnosti kedykoľvek počas konania (§ 161 ods. 1 CSP). Pod právomocou súdu sa rozumie zákonom vymedzený okruh spoločenských vzťahov, ktoré je súd oprávnený riešiť, teda oprávnenie súdu vec prejednať a rozhodnúť. Nedostatok právomoci súdu prejednať a rozhodnúť konkrétny spor alebo vec je neodstrániteľným nedostatkom podmienok konania, ktorý kedykoľvek počas konania vedie k jeho zastaveniu (§ 161 ods. 2 CSP). Podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

25. Základným predpokladom pre vznik nároku na daňový bonus, rodinné prídavky a príplatok k prídavku na dieťa je starostlivosť o nezaopatrené dieťa resp. deti. Podľa názoru odvolacieho súdu je evidentné, že tak v prípade daňového bonusu, ako aj v prípade prídavku na dieťa ide o verejnoprávny nárok rodiča, resp. oprávnenej osoby, ktorý sa netýka výkonu rodičovských práv a povinností. Podľa § 28 Zákona o rodine súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, zastupovanie maloletého dieťaťa a správa majetku maloletého dieťaťa. Pri ich výkone sú rodičia povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa. Z uvedeného je teda zrejmé, že za veci súvisiace s výkonom rodičovských práv a povinností možno považovať iba záležitosti, ktoré sa týkajú záujmov maloletého dieťaťa. Otázka uplatňovania daňového bonusu, resp. poberania prídavku na dieťa sa však týka výlučne záujmov rodičov maloletého dieťaťa ako oprávnených osôb v zmysle ustanovení týchto verejnoprávnych predpisov. Je potrebné uviesť, že zákon o prídavku na dieťa ako aj zákon o dani z príjmov umožňuje, aby sa rodičia na poberaní prídavku na dieťa a uplatňovaní daňového bonusu dohodli a v prípade, ak k dohode medzi oprávnenými osobami nedôjde, zákon upravuje akým spôsobom budú tieto nároky vyplácané. V prípade neexistencie dohody sa teda postupuje podľa kogentných ustanovení zákona o dani z príjmov (§ 33 ods. 4 zákona č. 595/2003 Z. z.), resp. zákona o prídavku na dieťa (§ 2 ods. 5 písm. a/, ods. 6, 7, § 19c ods. 1, 2, § 2 ods. 5, 6 zákona č. 600/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2022). V konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom sa teda o týchto právach nerozhoduje. Rozhodovanie súdu ohľadom tejto záležitosti teda neprichádza do úvahy a stáva sa, vzhľadom na existenciu kogentnej právnej úpravy, nadbytočným.

26. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti nie je správne, pretože v predmetnom prípade vo vzťahu k uplatneniu daňového bonusu a nároku na výplatu prídavkov na maloleté deti, vec nepatrí do právomoci súdu. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý výrok rozsudku v tejto časti zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP a konanie v tejto časti podľa § 161 ods. 2 v spojení s § 378 ods. 1 CSP zastavil.

27. Vo výroku, ktorým súd konanie v časti o zmenu rozsahu striedavej osobnej starostlivosti nad maloletými deťmi B. a v časti o určenie trvalého bydliska maloletých detí zastavuje titulom späťvzatia návrhu, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý nakoľko nebol napadnutý odvolaním.

28. Podľa ust. § 396 ods. 2 CSP odvolací súd rozhodol o náhrade trov celého konania (prvoinštančné a odvolacie) a aplikáciou ust. 57, § 58 a § 52 CMP žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal. Podmienky pre rozhodovanie o náhrade trov konania účastníkov výnimkou z ust. § 55 CMP odvolací súd nezistil.

29. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e príпустné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je príпустné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je príпустné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným

postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).